

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ζαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 ΟΧΤΩΒΡΗ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 315 ΔΡΧ. 200

Μετά το β' γύρο των δημοτικών εκλογών

Ο ΛΑΛΩΤΗΣ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΑ ΡΥΘΜΙΣΤΗ

Αυτές εδώ οι εκλογές ήταν ο δεύτερος γύρος τους. Ο δεύτερος γύρος αποκάλυψε τα αληθινά πολιτικά μέτωπα και έδωσε τους αληθινούς νικητές και ηττημένους.
Όπως είχαμε προβλέψει από το προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής όλα κρίθηκαν στα πολιτικά μέτωπα.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΚΩΝ ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΝΔ.

Το βασικό μέτωπο ήταν αυτό του ψευτοΚΚΕ με τη ΝΔ. αυτό εκδηλώθηκε είτε σε δημαρχίες που κέρδισε το ψευτοΚΚΕ με τις ψήφους της ΝΔ, είτε σε δημαρχίες που κέρδισε η ΝΔ με τις ψήφους του ψευτοΚΚΕ.

Χάρη σ' αυτό το μέτωπο χτυπήθηκαν στο μέγιστο βαθμό οι συνδυασμοί του ΠΑΣΟΚ που δεν είχαν την υποστήριξη του ΣΥΝ. Κατά κάποιο τρόπο αυτές εδώ οι δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές ήταν το τέλος του αυτοδύναμου ΠΑΣΟΚ, είτε του εθνικιστικού, είτε του ευρωπαϊόφιλου. Ταυτόχρονα όμως ήταν και το τέλος της ευρωπαϊόφιλης ΝΔ γιατί η ΝΔ υπήρξε νικηφόρα όχι σαν αυτοδύναμο κόμμα, αλλά σαν σύμμαχος της ΠΟΛΑΝ και κυρίως του ψευτοΚΚΕ. Η ΠΟΛΑΝ είναι η άρνηση της ευρωπαϊόφιλης δημοκρατικής πτέρυγας της ΝΔ, που εκφράστηκε για χρόνια από τους Μητσοτάκη, Μάνο, Σουφλιά και η ουσιαστική εξουδετέρωση του Μητσοτάκη αντιστοιχεί ακριβώς στην επιστροφή του Σαμαρά στη ΝΔ. Αυτό σημαίνει ότι ο ρωσόφιλος ακροδεξιός Καραμανλής ενώνεται με τους σοβινιστές στρατηγικούς συμμάχους του για να

συντρίψει οριστικά την ευρωπαϊόφιλη τάση μέσα στη ΝΔ. Ο ευρωπαϊσμός μπορεί να είναι σχεδόν ακέφαλος μέσα στο ηγετικό απαρτά της ΝΔ, αλλά είναι πολύ ισχυρός πολιτικά και ιδεολογικά στο μεσαίο και ανώτερο στελεχικό δυναμικό της. Αυτό το γεγονός υποχρεώνει τον Καραμανλή να χρησιμοποιεί ευρωπαϊκή φρα-

σεολογία για να κάνει αντιευρωπαϊκή πολιτική.

Η ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ - ΨΕΥΤΟΚΚΕ

Όμως η αληθινή χαρακτηριστική συμμαχία ήταν αυτή της ΝΔ με το ψευτοΚΚΕ και ήταν αυτή που άλλαξε δραματικά τους εκλογικούς συσχετισμούς στο β' γύρο υπέρ της ΝΔ.

Αυτή η συμμαχία θα ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθεί στην εποχή Έμπερτ ή στην εποχή Μητσοτάκη. Στην εποχή Μητσοτάκη είχαμε την συγκυβέρνηση ΝΔ - ψευτοΚΚΕ, αλλά εκείνη ήταν μια συγκυβέρνηση κορυφής. Τότε δεν

είχε ψηφίσει ΝΔ ο ψηφοφόρος του ψευτοΚΚΕ, ούτε ψευτοΚΚΕ ο ψηφοφόρος της ΝΔ. Τότε δύο στρατοί είχαν βαδίσει ξεχωριστά και παράλληλα ενάντια σε έναν κοινό εχθρό, το αυτοδυναμικό ΠΑΣΟΚ. Τώρα υπήρξε ενότητα στη βάση καθώς ο κάθε στρατός αναγνώρισε και στήριξε την ηγεσία του άλλου σε τοπικό επίπεδο. Όταν ο Καραμανλής λέει ότι έπεσαν οι διαχωριστικές γραμμές εννοεί ακριβώς αυτό, ότι τώρα πια τίποτα το σπουδαίο δεν χωρίζει ιδεολογικά την καραμανλική ΝΔ από το ψευτοΚΚΕ. Πραγματικά δεν τους χωρίζει τίποτα. Όχι στα λόγια, αλλά στην πράξη. Στα λό-

για τους χωρίζει ακόμα η ευρωπαϊκή φρασεολογία της σημερινής μεταβατικής ΝΔ, αλλά στην πράξη είναι ενωμένοι. Η πράξη, δηλαδή η ουσία είναι τα “κινήματα” που σημαίνει τα συνδικαλιστικά - πολιτικά πραξικοπήματα του σοσιαλφασισμού.

Πριν ενωθούν στις δημοτικές εκλογές οι δύο στρατοί, εκείνος της καραμανλικής ΝΔ και εκείνος του ψευτοΚΚΕ, ενώθηκαν και αναμείχθηκαν σε κορυφή και σε βάση στα αλληπάλληλα “κινήματα” της πλούσιας θεσσαλικής α-

συνέχεια στη σελ. 2

Η ΡΩΣΙΑ ΕΚΒΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Από την πρώτη στιγμή που άρχισε να γίνεται λόγος για την προμήθεια των ρώσικων πυραύλων S-300 από την Κύπρο, η ΟΑΚΚΕ είχε προειδοποιήσει πως η Ρωσία απώτερο σκοπό έχει την υποδούλωση της Κύπρου στα σχέδιά της και όχι την ανιδιοτελή βοήθεια σε ένα ασθενές κράτος που έχει υποστεί μια ά-

δικη εισβολή ξένων στρατευμάτων. Γιατί αυτό ήθελαν να κάνουν τον κόσμο να πιστέψει οι Ρώσοι.

Η “ανιδιοτέλειά” τους αυτή δεν άργησε να εκδηλωθεί. Αφού καλά-καλά βάλανε την Κύπρο (με την ευθύνη και της ντόπιας πολιτικής ηγεσίας) να χορεύει στο δικό τους σκοπό και προκάλεσαν διπλωματικό

αδιέξοδο, φρόντισαν να βρουν οι ίδιοι και τη “διέξοδο”. Μόνο που αυτή οδηγεί κατευθείαν στην αρπακτική αγκαλιά τους. Δείτε τι “λύση” πρότειναν για να “διασφαλίσουν” την Κύπρο (το άρθρο έχει τον εύγλωττο τίτλο “Μόσχα καλεί Κύπρο” στην *Ελευθεροτυπία*, 28 Σεπτέμβρη):

«Τουρκική επίθεση εναντίον

των S-300 κατά τη μεταφορά και εγκατάστασή τους στην Κύπρο αποτελεί για τη Ρωσία αιτία πολέμου, δηλώνει ο κ. Αλεξέι Αρπάτοφ, που είναι αναπληρωτής πρόεδρος της Επιτροπής Άμυνας της ρωσικής

συνέχεια στη σελ. 6

Ο ΛΑΛΙΩΤΗΣ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΑ ΡΥΘΜΙΣΤΗ

συνέχεια από τη σελ. 1

γροτιάς. Πριν η ΝΔ ψηφίσει και βγάλει δημάρχους του ψευτοΚΚΕ στο Βόλο και την Καρδίτσα και πριν το ψευτοΚΚΕ ψηφίσει και βγάλει νεοδημοκράτη δήμαρχο στη Λάρισα, είχαν ενωθεί οι στρατοί του Νασίκα και του Πατάκη στη Βιοκαρπές και σε όλη την Ελλάδα. Το ίδιο άλλωστε είχε επαναληφθεί δεκάδες φορές στα υπόλοιπα κεντρικά και τοπικά κινήματα του σοσιαλφασισμού. Το ίδιο έγινε με τους καθηγητές και τους δασκάλους ενάντια στον Αρσένη, το ίδιο με τους ναυτεργάτες, το ίδιο με την Ιονική το ίδιο παντού.

Εκεί, στους βρωμερούς αυτούς και μισητούς στο λαό εκβιαστικούς αποκλεισμούς, είχε "αυτοσυνεισώφηση" η συνδικαλιστική ενότητα των παλιών φασιστών και των νέων σοσιαλφασιστών. Εκεί, στο συνδικαλιστικό επίπεδο, είχε προετοιμαστεί εκείνη η ενότητα που με τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές εκφράστηκε τώρα στο πολιτικό επίπεδο.

Αυτές οι διαχωριστικές γραμμές έχουν πέσει προ πολλού.

Πρέπει ωστόσο να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Η ενότητα της ΝΔ με το ψευτοΚΚΕ δεν είναι μια χαραγμένη ευθεία γραμμή. Γιατί το ψευτοΚΚΕ είναι ένα αρκετά συμπαγές σοσιαλφασιστικό κόμμα, όμως η ΝΔ δεν είναι ακόμα ένα φασιστικό κόμμα παρά μόνο στην ηγεσία της και μάλιστα σε ένα προς το παρόν μειοψηφικό, αν και πολιτικά ηγεμονικό κομμάτι της, το καραμανλικό. Αυτό σημαίνει ότι η ενότητα ΝΔ- ψευτοΚΚΕ είναι δυνατή εκεί που η τοπική νεοδημοκρατική ηγεσία είναι καραμανλική. Ασφαλώς πολλοί υποψήφιοι νεοδημοκράτες δεν θα ενισχύθηκαν από το ψευτοΚΚΕ στο β' γύρο αν είχαν μια ευρωπαϊκή και δημοκρατική φυσιογνωμία.

Ο αξεκαθάριστος και αντιφατικός ακόμα χαρακτήρας της σημερινής ΝΔ είναι άλλωστε ο πρώτος λόγος που έκανε την ηγεσία του ψευτοΚΚΕ να μη ρίξει ανοιχτά τη γραμμή της ψήφησης της ΝΔ στο β' γύρο. Το ψευτοΚΚΕ δεν μπορεί να κάνει ανοιχτά μια διάκριση ανάμεσα στους "καλούς" και "κακούς" υποψήφιοις της ΝΔ γιατί τότε θα προδώσει τον αληθινό χαρακτήρα της καραμανλικής φράξιας. Αυτή τη διάκριση επεχείρησε να την κάνει μόνο έμμεσα καλώντας τα μέλη της να καταψηφίσουν στο β' γύρο τους οπαδούς του νεοφιλελευθερισμού. Γι' αυτό, προς το παρόν, το ψευτοΚΚΕ μόρεσε να δουλέψει μόνο στα μουλωχτά καθοδηγώντας συγκεκριμένα κάθε φορά τις κοντινότερες πολιτικές του επιρροές να ψηφίσουν κάποιον υποψήφιο της ΝΔ στο β' γύρο, ενώ προς τα έξω έλεγε λευκό, άκυρο κ.λπ. Έτσι εξηγείται το γεγονός ότι μόνο ένα μέρος των ψήφων του ψευτοΚΚΕ του α' γύρου κατευθύνθηκε στο β' γύρο σε υποψήφιοις της ΝΔ. Αυτό το ποσοστό όμως μαζί με εκείνο του

ΣΥΝ του ΔΗΚΚΙ καθώς και με εκείνο των δυσαρεστημένων του ΠΑΣΟΚ, των αναρτών κ.λπ. ήταν αρκετό για να κάνει τη διαφορά και να δώσει την εξουσία στη ΝΔ σε πόσους δήμους και νομαρχίες. Άλλωστε εκείνο που μετράει σε τέτοιες περιπτώσεις δεν είναι τόσο οι ψήφοι που καθοδηγούνται οργανωτικά προς μία κατεύθυνση, αλλά η γενική πολιτική ατμόσφαιρα που διαμορφώνει ένα κόμμα.

Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΣΟΚ

Σε αυτές εδώ τις εκλογές, η γενική πολιτική ατμόσφαιρα που διαμόρφωσε ο σκληρός πυρήνας του σοσιαλφασισμού, το ψευτοΚΚΕ μαζί με όλα τα πιο ενδιάμεσα παρακλάδια του, ήταν η ατμόσφαιρα του αντικυβερνητικού μετώπου. Η απάντηση της κυβέρνησης σε αυτό το συγκεκριμένο και ζωντανό μέτωπο ήταν η θλιβερή μπακατέλα του μετώπου ενάντια στη "συντήρηση", δηλαδή ενάντια στη Ν.Δ., που σήμαινε ότι στο β' γύρο, οι Πασοκτζήδες έπρεπε να ψηφίσουν τον πιο στενό σύμμαχο αυτής της συντήρησης, το ψευτοΚΚΕ και την ουρά του. Αντί δηλαδή, η κυβέρνηση Σημίτη, να προβάλλει στο β' γύρο το μέτωπο υπέρ της ενωμένης Ευρώπης, το μέτωπο της ΟΝΕ, και να προσδιορίσει σαν κύριο εχθρό της, το ψευτοΚΚΕ, και τους αντιευρωπαίους της ΝΔ-ΠΟΛΑΝ και του ΔΗΚΚΙ, έκανε ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή αυτοκτόνησε. Βέβαια, αυτή η αυτοκτονία είναι μόνο στη μορφή, καθώς μόνο στη μορφή η κυβέρνηση Σημίτη είναι ευρωπαϊκή. Στην κύρια πλευρά της η πολιτική της υποτάσσεται στη ρωσόδου-

κάνει το ΠΑΣΟΚ μειοψηφία στους Δήμους και τις Νομαρχίες, ενώ ό-που το φέρνει στην εξουσία, το φέρνει κατά κανόνα εξαρτημένο από τον ΣΥΝ, δηλαδή πάλι από το ψευτοΚΚΕ αλλά με εκσυγχρονιστική προβιά.

Αυτός ακριβώς ήταν ο άμεσος κεντρικός πολιτικός στόχος του μετώπου ψευτοΚΚΕ-Ν.Δ., δηλαδή να φέρει σε κατάσταση ανοιχτής μειοψηφίας, ασφυξίας και απελπισίας το φιλοευρωπαϊκό ΠΑΣΟΚ. Το ψευτοΚΚΕ το ενδιέφερε πολύ και το να ενισχύσει τη θέση του ο Καραμανλής σε μερικούς δήμους για να επιβληθεί μέσα στην ίδια τη Ν.Δ. Αυτό το τελευταίο ήταν πολύ σημαντικό από στρατηγική άποψη, όσο και το να συντριβεί κάθε ελπίδα για την παραμονή ενός αυτοδύναμου και μάλιστα δημοκρατικού ΠΑΣΟΚ στην εξουσία.

ΛΑΛΙΩΤΗΣ-ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ ΕΚΔΗΛΩΝΟΝΤΑΙ

Δεν είναι λοιπόν καθόλου τυχαίο ότι αμέσως μετά το αποτέλεσμα του β' γύρου, οι μόνοι άνθρωποι στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ που ήταν χαρούμενοι και με γραμμή, πρόθυμοι να βγουν στα κανάλια, ήταν οι Λαλιώτης και Σκανδαλίδης. Ο πρώτος μάλιστα δεν δίστασε να μιλήσει ωμά την επόμενη των εκλογών για την ανάγκη ενός μετώπου ΠΑΣΟΚ-ψευτοΚΚΕ. Το συμπέρασμα που αυτός θέλησε να βγει από αυτές τις εκλογές ήταν ότι πρέπει το ΠΑΣΟΚ να αποσπάσει το ψευτοΚΚΕ από τη Ν.Δ., έτσι ώστε, δήθεν, αντί να απομονωθεί το ίδιο το ΠΑΣΟΚ, να βρεθεί απομονωμένη η Ν.Δ. Με λίγα λόγια ανακήρυξε το ψευτοΚΚΕ σε κατ' εξοχήν ρυθμιστή των πολιτικών εξελίξεων και έμμεσα

όλη την αντισημιακή αντιπολίτευση και όλους τους ταλαντευόμενους και απογοητευμένους ευρωπαίους πριν από τη σύγκλιση της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ. Όμως τα πράγματα, τουλάχιστον σε πρώτη φάση δεν εξελίχθηκαν όπως αυτοί θα ήθελαν. Όχι μόνο η τάση Σημίτη-Τσουκάτου δεν παραδόθηκε, και επέμεινε στη γραμμή της ΟΝΕ, αλλά και η εσωκομματική εθνικιστική αντιπολίτευση στην κοινοβουλευτική ομάδα δεν πρόβαλε την ανάγκη μετώπου με το ψευτοΚΚΕ με εξαίρεση τον Κακλαμάνη. (Δύο μέρες μετά τη σύγκλιση της κοινοβουλευτικής ομάδας και ο Τσοχατζόπουλος βγήκε με τη γραμμή Λαλιώτη για ενότητα με το ψευτοΚΚΕ. Αυτός ο όψιμος "ρσός" κινείται πια ξέφρενα). Είναι γεγονός ότι ύστερα από 15 χρόνια μηχανορραφιών και βίας για να πετύχει τη διάσπαση και την άλωση του ΠΑΣΟΚ, το ψευτοΚΚΕ έχει γίνει μισητό στη βάση και την ηγεσία αυτού του κόμματος. Όσο άθλιος και καιροσκοπικός μπορεί να είναι ο χαρακτήρας των ηγετικών στελεχών του ΠΑΣΟΚ, ποτέ πια δεν θα δημιουργηθεί εκεί μέσα ένα μαζικό ρεύμα υπέρ της συνεργασίας με το ψευτοΚΚΕ. Καλύτερα από όλους το καταλαβαίνουν αυτοί, οι συνεπείς ευρωπαίους και οπαδοί της βιομηχανικής ανάπτυξης μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι τυχαίο ότι το μεγαλύτερο ράπισμα στον Λαλιώτη, το έδωσε στην ίδια κρίσιμη διαδικασία της σύγκλισης της κοινοβουλευτικής ομάδας, η Α. Διαμαντοπούλου, η οποία αμφισβήτησε ευθέως το ότι το ψευτοΚΚΕ είναι προοδευτικό κόμμα. Άλλωστε αυτή η γενική απέχθεια για το ψευτοΚΚΕ μέσα στο ΠΑΣΟΚ, είναι που ανάγκασε τη ρωσική πολιτική μηχανή να δημιουργήσει ένα κόμμα με την πολιτική γραμμή του ψευτοΚΚΕ και την εμφάνιση του ΠΑΣΟΚ, τον ΣΥΝ.

Μπορούμε λοιπόν να περιμένουμε ότι ο πρώτος στόχος του Λαλιώτη σ' αυτή τη φάση, θα είναι να δυναμώσουν οι δεσμοί του ΣΥΝ με το ΠΑΣΟΚ, ή καλύτερα η ρυμούλκηση του ΠΑΣΟΚ πίσω από τον ΣΥΝ, ενώ ταυτόχρονα η φράξη του Λαλιώτη θα προπαγανδίζει τη συμμαχία με το ψευτοΚΚΕ. Ήδη ο ΣΥΝ έχει γίνει σκληρότερος και πιο απαιτητικός, και καταγγέλλει την "κοινωνικά ανάλογη" πολιτική της κυβέρνησης. Ελπίζει έτσι ότι θα ενωθεί με εκείνους μέσα στο ΠΑΣΟΚ που μιλάνε για "κοινωνικό πρόσωπο" σε μια γραμμή ανατροπής στην πράξη, του προγράμματος για την είσοδο στην ΟΝΕ.

ΤΟ "ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ" ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Το σύνθημα του "κοινωνικού προσώπου" δεν σημαίνει παρά ελλείμματα στον κρατικό προϋπολογισμό, και κατάρρευση της σύγκλισης. Η αύξηση των μισθών στους δημόσιους υπαλλήλους, και κυρί-

ως η καλύτερευση των υλικών συνθηκών για το λαό από τις δημόσιες υπηρεσίες, σημαίνει πάνω απ' όλα μια πολιτική επίθεση σε τρεις παράγοντες αποσύνθεσης της χώρας και οικονομικής αφαιμάξης του λαού: Πρώτο, στο βιομηχανικό και γενικά στο οικονομικό σκελετό, Δεύτερο, στη διεφθαρμένη και παρασιτική γραφειοκρατία, και Τρίτο, στην πολιτική υπερεξοπλισμών και πολέμου με την Τουρκία.

Μόνο αν εξουδετερώσει κανείς αυτούς τους τρεις καταστροφικούς παράγοντες μπορούν να εξοικονομηθούν άφθονοι πόροι για την οικονομική ανακούφιση των μαζών και την ανάπτυξη της χώρας. Αλλά για να εξουδετερωθούν αυτοί οι παράγοντες, πρέπει να γίνει μια πολιτική εκστρατεία που σαν κύριο εχθρό θα έχει ακριβώς τους οπαδούς του "κοινωνικού προσώπου του ΠΑΣΟΚ" και, κυρίως, τους διώκτες της "κοινωνικά ανάλογης πολιτικής" που οδηγεί στην ΟΝΕ. Κάθε άλλη δήθεν οικονομική ανακούφιση του λαού που διατηρεί αυτούς τους παράγοντες σημαίνει γρήγορη πορεία προς τη βαρβαρότητα, τον πόλεμο και το φασισμό. Αν η κυβέρνηση Σημίτη δεν μπορέσει να οδηγήσει τη χώρα στην Ενωμένη Ευρώπη, είναι ακριβώς γιατί διαρκώς συμβιβάζεται και υποκύπτει στους τρεις καταστροφικούς παράγοντες. Το αποτέλεσμα αυτών των δημοτικών εκλογών είναι ακριβώς προϊόν αυτών των συμβιβασμών.

συνέχεια στη σελ. 7

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο αριθ. 314 της Ν. Ανατολής υπήρχαν δύο λάθη σε ισάριθμα άρθρα που ωστόσο δεν αλλάζουν το γενικά σωστό χαρακτήρα των πολιτικών εκτιμήσεων που γίνονται σε αυτά. Το ένα είναι στο κεντρικό άρθρο για τις εκλογές όπου ο νέος δήμαρχος του Βόλου αναφέρεται σαν νεοδημοκράτης. Η αλήθεια είναι ότι είναι του ψευτοΚΚΕ πράγμα που αλλά επιτείνει τις διαπιστώσεις του άρθρου.

Το δεύτερο έχει να κάνει με το ότι η ομάδα του ΟΑΣΕ που θα πάει στη Βοσνία θα είναι προς το παρόν άοπλη και όχι οπλισμένη όπως εκτιμούσε το άρθρο ότι θα γίνει σύμφωνα με τις προτάσεις του Χόλμπρουκ. Αποδείχθηκε ότι ο Μιλόσεβιτς αντιστάθηκε κάπως περισσότερο στις ρωσοαμερικάνικες πιέσεις από όσο εκτιμούσαμε. Όμως ούτε αυτό αλλάζει τη γενική κίνηση αυτού του ελεεινού εθνικιστή που είναι η αποδοχή της εξωτερικής ρωσοαμερικάνικης επέμβασης στο Κόσοβο.

λη φράξη Λαλιώτη-Σκανδαλίδη.

Για άλλη μια φορά, λοιπόν, η μειοψηφική τάση Σημίτη-Τσουκάτου με τη γραμμή του αντι-συντηρητικού μετώπου στο β' γύρο έπαιξε το παιχνίδι του Λαλιώτη. Χάρη σε αυτή τη γραμμή εισέπραξε τελικά ένα πολιτικό αποτέλεσμα που

κάλεσε το ΠΑΣΟΚ να εγκαταλείψει τη γραμμή της σύγκλισης με την Ευρώπη. Τα ίδια, λίγο πιο καλυμμένα είπε και ο Σκανδαλίδης.

Αυτοί οι δύο παλιοί πράκτορες του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ μέσα στο ΠΑΣΟΚ έριξαν τη γραμμή τους για να εξοπλίσουν με αυτήν

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010 Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείτε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΑΝΤΙ-ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΠΕΡΑΜΑ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο για την πάλη του Συνδυασμού ΛΑΪΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στο Πέραμα, ενάντια στη λαλιωτική κλίκα, που με κάθε τρόπο προσπαθούσε να εξασφαλίσει την υποστήριξη του Συνδυασμού στο δήμαρχο του ψευτοΚΚΕ Πατσιλινάκο.

Στο άρθρο αυτό είχαμε γράψει για τις εξελίξεις μέχρι το σημείο εκείνο όπου η ΛΑΪΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ είχε αποφασίσει να κυκλοφορήσει παρά τις πιέσεις, ένα κείμενο υποστήριξης στο Συνδυασμό του Λαγυδάκου που υποστηριζόταν από τη μητσοτακική πτέρυγα της Ν.Δ.

Η λαλιωτική κλίκα μπόρεσε όμως να εμποδίσει και αυτό το κείμενο, όταν κάτω από κάθε είδους πιέσεις και εκβιασμούς κατάφερε να ουδετεροποιήσει την πλειοψηφία των μελών του ΠΑΣΟΚ που ήταν υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι του Συνδυασμού, με τη θέση του λευκού.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση ο επικεφαλής της ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Ν. Νικολαΐδης μαζί με μια ομάδα υποψηφίων δημοτικών συμβούλων που έμειναν σταθεροί στο σοσιαλφασισμό, αποφάσισαν να συμμετέχουν ανοιχτά στην προεκλογική συγκέντρωση του Λαγυ-

δάκου, μη έχοντας άλλο τρόπο να εκφράσουν την υποστήριξή τους.

Η απόφαση αυτή έφερε τη λυσασαμένη και βίαιη αντίδραση του σοσιαλφασισμού.

Η βία αυτή εκδηλώθηκε απέναντι στην ΟΑΚΚΕ, η οποία μέσα στο Συνδυασμό κρατούσε την πιο συνεπή στάση στην πάλη του δημοκρατικού μετώπου.

Την Πέμπτη στις 15 του Οχτώβρη, και μια μέρα πριν την προεκλογική συγκέντρωση του Λαγυδάκου, οι σύντροφοί μας κολούσαν την αφίσα της ΟΑΚΚΕ που δημοσιεύουμε και η οποία εκφράζε όχι μόνο τη γραμμή της ΟΑΚΚΕ, αλλά και τη θέληση της τεράστιας πλειοψηφίας των μελών και των ψηφοφόρων της ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ. Η ΟΑΚΚΕ απόδειξε με αυτή την αφίσα τον καταλυτικό ρόλο που μπορεί να παίξει η προλεταριακή πρωτοπορία σε μια στιγμή που κλονίζονται ή υποχωρούν οι ενδιάμεσες δυνάμεις του δημοκρατικού μετώπου.

Οι σύντροφοί μας δέχτηκαν επίθεση μεγάλης ομάδας τραμπουκών του ψευτοΚΚΕ στους κεντρικούς δρόμους του Περάματος, οι οποίοι επιχειρήσαν να πάρουν τις αφίσες της Οργάνωσης και τραμπούκισαν πάνω σε δύο συντρόφους μας.

Δεν μπόρεσαν όμως να σταματήσουν την αφισοκόλληση.

Η Οργάνωση αντιμετώπισε με ψυχραιμία και αποφασιστικότητα τους

τραμπουκούς και συνέχισε την αφισοκόλληση δείχνοντας με αυτό τον τρόπο την απάντησή της στη σοσιαλφασιστική τρομοκρατία.

Η συνέχεια βέβαια ήταν αναμενόμενη. Αργά τη νύχτα και ενώ τα συνεργεία της ΟΑΚΚΕ είχαν αποχωρήσει αρκετή ώρα πριν, οι θρασυδείλιοι σοσιαλφασιστές βγήκαν σαν τα ποντίκια στους δρόμους και κατέβασαν μία-μία όλες τις αφίσες.

Η επίθεση αυτή είχε σαν άμεσο στόχο να μην εμφανιστεί στους Περαματιώτες η αριστερή καταγγελία στο ψευτοΚΚΕ καθώς και το κάλεσμα από τα αριστερά να ψηφιστεί ο νεοδημοκράτης Λαγυδάκος ενάντια στο δήθεν αριστερό κίνημα. Βαθύτερος πολιτικός στόχος της επίθεσης ήταν να τρομοκρατήσει το δημοκρατικό μέτωπο και να εμποδίσει με αυτόν τον τρόπο την ανοιχτή υποστήριξη της ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ στο Συνδυασμό του Γ. Λαγυδάκου. Αυτή η υποστήριξη όπως γράψαμε παραπάνω, στις συγκεκριμένες συνθήκες δεν μπορούσε να πάρει άλλη μορφή, πέρα από την ανοιχτή συμμετοχή του Ν. Νικολαΐδης στην συγκέντρωση του Λαγυδάκου που γινόταν ακριβώς την επόμενη ημέρα.

Αυτός ο πολιτικός στόχος του σοσιαλφασιστικού μετώπου κατέρρευσε, όπως κατέρρευσε και η τρομοκρατία του. Και όχι μόνον αυτό. Η επίθεση αυτή μετατράπηκε στο αντίθετό της για το σοσιαλφασισμό. Γιατί έδωσε πιο μεγάλη δύναμη, ορμή και αποφασιστικότητα στο δημοκρατικό μέτωπο.

Την επόμενη μέρα ο επικεφαλής της ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ, Ν. Νικολαΐδης, μαζί με τρεις υποψη-

φίους δημοτικούς συμβούλους, ανάμεσά τους και ο σ. κ. Λιακόπουλος, ανακοινώθηκαν ως παρευρισκόμενοι στη συγκέντρωση υποστηρίζοντας στο δεύτερο γύρο τον Λαγυδάκο.

Μετά τη συγκέντρωση, έγινε το πρωτοφανές στο Πέραμα γεγονός να δημιουργηθεί κοινό συνεργείο 60 περίπου δημοκρατών, από την ΟΑΚΚΕ, από τους νεοδημοκράτες του συνδυασμού του Λαγυδάκου και τους ΠΑΣΟΚτζήδες του συνδυασμού Νικολαΐδη, σε μορφή αντι-σοσιαλφασιστικής διαδήλωσης. Αυτό το μπλοκ κόλλησε την αφίσα της ΟΑΚΚΕ σε όλο το Πέραμα και την περιφρούρησε μέχρι το πρωί.

Παράλληλα μοιράστηκε από τους συντρόφους προκήρυξη της ΟΑΚΚΕ που κατήγγειλε τους τραμπουκισμούς και στην οποία ήταν τυπωμένη και η αφίσα.

Αυτή η απάντηση του πιο πλατιού δημοκρατικού μετώπου στη σοσιαλφασιστική βία είχε σαν αποτέλεσμα το σπάσιμο της τρομοκρατίας. Το ψευτοΚΚΕ εξαφανίστηκε κυριολεκτικά από τους δρόμους του Περάματος και η αφίσα της Οργάνωσης παραμένει ακόμα στους τοίχους και στις κολώνες της πόλης.

Πέρα όμως από αυτό, η πολιτική σημασία αυτού του μετώπου που αρχίζει και σχηματίζεται στο Πέραμα είναι τεράστια. Για πρώτη φορά, και αυτό αναγνωρίζεται από όλες τις πλευρές του μετώπου, σπάνε στ' αλήθεια οι πλατιές διαχωριστικές γραμμές μέσα στο λαό, και δημιουργείται ενότητα για μια δημοκρατική πάλη ενάντια στο σοσιαλφασισμό του ψευτοΚΚΕ και τις φιλικές του δυνάμεις τόσο μέσα στο ΠΑ-

ΣΟΚ, όσο και μέσα στην Ν.Δ.

Οι εκλογές την επόμενη μέρα έδειξαν τη δύναμη αυτού του μετώπου, που εκφράστηκε με ένα 46% στο συνδυασμό του Λαγυδάκου. Πρόκειται για μια άνοδο κατά 21% από την πρώτη Κυριακή, όταν το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ επίσημα καλούσαν σε υποστήριξη των "προοδευτικών δυνάμεων", δηλ. του Πατσιλινάκου, ενώ η караμανλική ηγεσία της Ν.Δ. υπονόμει από την πρώτη κιόλας Κυριακή το συνδυασμό του Λαγυδάκου, με τη συμμετοχή νεοδημοκρατών υποψηφίων δημοτικών συμβούλων στο συνδυασμό του ψευτοΚΚΕ.

Τώρα τα πολιτικά μέτωπα σ' ένα μεγάλο βαθμό είναι ξεκαθαρισμένα στο Πέραμα.

Από τη μιά βρίσκεται το μαύρο μέτωπο της αντίδρασης με το ψευτοΚΚΕ, την κλίκα του Λαλιώτη μέσα στο ΠΑΣΟΚ, τον ΣΥΝ και την караμανλική Ν.Δ., και από την άλλη το δημοκρατικό μέτωπο της προόδου με την ΟΑΚΚΕ και τμήματα του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ.

Η πάλη ανάμεσα στα δύο αυτά μέτωπα θα κρίνει τις παραπέρα εξελίξεις στο Πέραμα και θα αποτελέσει εξαιτίας του πρωτοπόρου χαρακτήρα της και δείχτη σ' ένα βαθμό για τις μελλοντικές εξελίξεις σε όλη τη χώρα.

Η ΟΑΚΚΕ ανοιχτά και με καθαρό τρόπο θα δώσει τις δυνάμεις της για την παραπέρα συγκρότηση αυτού του μετώπου, για την αποδόμηση δημοκρατών αγωνιστών από τα νύχια του σοσιαλφασισμού και από το τέλμα ώστε να δοθεί μαζικά η πάλη για την ανατροπή του σοσιαλφασιστικού μετώπου.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΗ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΣΙΛΙΝΑΚΟ

Έχει μετατρέψει τον Δήμο σε άντρο κομματικού ρουσφετιού, εξαγοράς των συνειδήσεων των ανέργων, μίζας και διαφθοράς.

Έχει κλείσει τον Δήμο, εφαρμόζοντας μια πολιτική διακρίσεων και τρομοκρατίας σε βάρος του λαού.

Στηρίζεται στις πιο μαύρες πλευρές του κεφάλαιου, ιδιαίτερα στον Κόκκαλη, χτυπώντας με μανία την Επισκευαστική Ζώνη.

ΑΥΤΟΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟ ΛΑΛΙΩΤΙΚΟ ΠΑΣΟΚ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Φτάνει πιά!

ΨΗΦΙΣΤΕ ΓΙΑΝΝΗ ΛΑΓΟΥΔΑΚΟ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Το βράδυ της Πέμπτης 15 του Οκτώβρη δύο συνεργεία αφισοκολλητών της ΟΑΚΚΕ δέχτηκαν την επίθεση τραμπουκών του συνδυασμού του Πατσιλινάκου. Οι τραμπουκοί με επικεφαλής τον Θ. Λαγυδάκη πήραν τις αφίσες από τα χέρια των συντρόφων, άρχισαν να τις σκίζουν και χειροδίκησαν σε βάρος δύο μελών της ΟΑΚΚΕ. Στόχος τους ήταν να εμποδίσουν το κόλλημα της συγκεκριμένης αφίσας η οποία καλούσε σε καταψήφιση του Πατσιλινάκου. Οι σύντροφοί μας συνέχισαν την αφισοκόλληση στους κεντρικούς δρόμους του Περάματος. Όμως αργά το βράδυ οι τραμπουκοί έσκισαν, μία προς μία, όλες τις αφίσες μας. Αυτή η φασιστική βία που θέλει να πνίξει κάθε αντίθετη φωνή επαληθεύει το περιεχόμενο της αφίσας. Πίσω από το καθεστώς Πατσιλινάκου βρίσκεται ένα κόμμα που τραμπούκίζει στο Πέραμα εδώ και χρόνια στην επισκευαστική Ζώνη, το ψευτοΚΚΕ, καθώς και η κλίκα Λαλιώτη - Κόκκαλη μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Ο Λαλιώτης μέσα από το ΠΑΣΟΚ δούλεψε για την ήττα του συνδυασμού "Λαϊκή Συμμετοχή" και του Νικολαΐδη από την πρώτη Κυριακή. Ενώ στο δεύτερο γύρο εμπόδισε με απειλές, διαγραφές και εκβιασμούς την "Λαϊκή Συμμετοχή" να πάρει ανοιχτή θέση υπέρ του Λαγυδάκου, πράγμα που αποτελούσε την συντριπτική θέλησή της. Έφτασε μάλιστα στο σημείο να υποχρεώσει την Τοπική οργάνωση του ΠΑΣΟΚ και τους υπόλοιπους βουλευτές της Β' Πειραιά να ανακοινώσουν ανοιχτά την υποστήριξή τους στον Πατσιλινάκο τη στιγμή που αυτός δεν είχε κάνει το ίδιο για τον Νικολαΐδη στον α' γύρο.

Κανείς δημοκράτης δεν πρέπει να δαχτεί να γίνει το Πέραμα διχτατορικό βασίλειο του ψευτοΚΚΕ, του Λαλιώτη και του Κόκκαλη. Δεν υπάρχει τίποτα δεξιότερο από αυτούς.

Μια χαρακτηριστική νίκη σε ένα δεσσαλικό δήμο

Σε πολιτική συντριβή του ψευτοΚΚΕ κατέληξε η εκλογική μάχη της Β' Κυριακής, στο Δήμο Γόμφων του Νομού Τρικάλων.

Εκεί συνέβη κάτι το απροσδόκητο για τα σημερινά δεδομένα αλλά ταυτόχρονα και το πιο καταπληκτικό. Στις 18 Οχτώβρη το πιο δημοκρατικό κομμάτι του ΠΑΣΟΚ μαζί με ευρύτερες αριστερές μάζες συμμάχησαν με το αντίστοιχο φιλοευρωπαϊκό τμήμα της Ν.Δ., βγάζοντας δήμαρχο τον γιατρό Νικό Παλλαντζά.

ΑΣ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ:

Ο Δήμος Γόμφων από πολιτική και οικονομική άποψη, είναι ένας από τους πιο εύρωστους καινούριους δήμους, για τον λόγο ότι περιλαμβάνει έξι (6) χωριά του κάμπου, με εύφορη γη, αγροτικό βιοτεχνικό δυναμικό, βρίσκεται κοντά στην πόλη, ενώ πληθυσμιακά έχει την πέμπτη θέση σ' ολόκληρο το Νομό.

Οι αναγνώστες θα καταλάβουν εύκολα την τεράστια σημασία που έχει ο έλεγχος αυτού του σημαντικού Δήμου για τις διάφορες μερίδες της αστικής τάξης των χωριών που τον αποτελούν, ανάμεσα σ' αυτές και το ψευτοΚΚΕ, το κόμμα που αποτελεί τον πιο δεξιό πόλο της διεφθαρμένης πλούσιας αγροτιάς στην ύπαιθρο.

Σ' έναν τέτοιο Δήμο λοιπόν, αυτό το κόμμα έπρεπε να κάνει τα πάντα για να επικρατήσει. Όμως ο πολιτικός χάρτης σύμφωνα με τα στοιχεία δεν το ευνοούσε καθόλου. Το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ. είχαν το προβάδισμα.

Η Ν.Δ. με το παλιό καθεστώς έλεγε τέσσερα κοινοτικά συμβούλια, το ΠΑΣΟΚ ένα και το ψευτοΚΚΕ ένα. Το τελευταίο δεν είχε καμία ελπίδα.

Την ελπίδα, εώς και τη βεβαιότητα, του την έδωσε η νέα πολιτική κατάσταση που διαμορφώνεται στη χώρα, δηλαδή το μαύρο μέτω-

πο Λαλιώτη-Καραμανλή-ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ, αυτό που εμείς ονομάζουμε "ρώσικο μέτωπο".

Το ψευτοΚΚΕ, λοιπόν, έπρεπε να εξουδετερωθεί, ή καλύτερα έπρεπε να προσαρτηθεί το πιο ευάλωτο, ή αλλιώς το πιο "ελαστικό" όπλο του κινήματος, τμήμα του ΠΑΣΟΚ, από την κορυφή και τη βάση. Αυτό έπρεπε να γίνει οπωσδήποτε δικό τους υποχείριο. Ό,τι αντιστεκόταν έπρεπε να πεθάνει. Χρησιμοποίησε γι' αυτό το παραμύθι που πλάσσει ο πανούργος σοσιαλφασισμός στις μάζες, και φυσικά στους άμοιρους οπαδούς του, τον "αντισυντηρητισμό".

Αυτοί στις αγροτικές συγκεντρώσεις λένε: "Δεν υπάρχει χρώμα", αρκεί να κυριαρχούν οι ίδιοι. Τώρα στις εκλογές λένε στους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ: "Όχι στη συντηρητική δεξιά", όταν απέναν-

ΡΩΣΙΚΑ ΟΠΛΑ

ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΚΛΙΜΑΚΑ ΓΙΑ
ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑΗ ουσιαστική αρχή της ρώσικης στρατιωτικής
διείσδυσης στην Ελλάδα

Στις 9 Οκτώβρη το ΚΥ ΣΣΕΑ με σχετική απόφασή του μοίρασε το πρώτο κομμάτι της "πίτας" των 4 τρις για τους εξοπλισμούς. Το κύριο χαρακτηριστικό αυτής της μοιρασιάς ανάμεσα σε Αμερικανούς, Ρώσους, Γερμανούς και Γάλλους είναι ότι για πρώτη φορά η χώρα μας, μέλος του ΝΑΤΟ, πήρε ρώσικα όπλα που δεν έχουν σχέση με στρατό ξηράς, και μάλιστα στο δυσθεώρητο μέχρι τώρα ύψος των 140 δις δρχ. Η Ρωσία δηλαδή με την παραγγελία αυτή γίνεται ο αμέσως επόμενος προμηθευτής όπλων της χώρας μας μετά τις ΗΠΑ (χωρίς να έχει αποφασιστεί ακόμη ο τύπος των αεροπλάνων), ξεπερνώντας ακόμα και τη Γαλλία, η οποία εξασφάλισε παραγγελίες για όπλα "μόλις" (σε σχέση με τους Ρώσους πάντα) 60 δις.

Έτσι, για πρώτη φορά στα χρονικά η Ρωσία μπαίνει ορμητικά στο ελληνικό οπλοστάσιο, και όχι μόνο, αφού οι αντιαεροπορικοί πύραυλοι μικρού βεληνεκούς τύπου TOP που θα αγοραστούν θα χρειαστεί να "πλαισιωθούν" από τους γνωστούς ρώσους στρατιωτικούς "συμβούλους", με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις αυξημένες από εδώ και πέρα δυνατότητες των Ρώσων να παρεμβαίνουν άμεσα και αυτοπροσώπως στις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα μας. Ιστορικά αν το δει κανείς θα διαπιστώσει ότι τα ρώσικα όπλα και οι "σύμβουλοι" πάντα αποτέλεσαν το Δούρειο Ίππο της εξάρτησης μιας χώρας από τη Ρωσία.

Το ότι η Ρωσία δεν είναι (ακόμη) πρώτη στον κατάλογο των προμηθευτών δε σημαίνει και πολλά πράγματα. Αυτό που έχει βαρύνουσα σημασία είναι ότι μπήκε με στρατηγικές αξιώσεις σ' αυτόν τον κατάλογο, μπήκε αμέσως σε περίοπτη θέση και, κυρίως, μπήκε με τις ευλογίες της Δύσης και του κατάλληλα τοποθετημένου από τον Κλίντον Μπερνς, ο οποίος, ευτυχώς που η χώρα του προτιμήθηκε για τους "Πάτριος", έσπευσε να ευχαριστήσει την ελληνική κυβέρνηση. Πίσω έχει η αγλάδα την ουρά, κύριοι!

Το κύριο ζήτημα λοιπόν δεν ή-

ταν αν η Ελλάδα θα έπαιρνε τους αντιαεροπορικούς πυραύλους μεγάλου βεληνεκούς από τις ΗΠΑ ή τη Ρωσία. Αυτό φυσικά θα ήταν το μείζον και το πιο ιδανικό για τη Ρωσία. Το κύριο ζήτημα ήταν να μπει ορμητικά στην ελληνική αγορά όπλων με οποιοδήποτε οπλικό σύστημα, και αυτό το πέτυχε από την αρχή ως το τέλος. Γιατί αυτό ακριβώς της δίνει και τις μεγάλες προοπτικές στην περιοχή, και στρατιωτικές και (κυρίως αυτό για την ώρα) πολιτικές. Άλλωστε, μια αγορά εξολοκλήρου ρώσικων αντιαεροπορικών θα προκαλούσε δυσσάρεσκεια και, κυρίως, υποψίες στους Δυτικούς για τη σκοπιμότητά της. Η ρώσικη ταχτική απαιτεί πάντα οι όποιες κινήσεις να γίνονται στα πλαίσια της "νάρκωσης" της Δύσης, της αποκοίμισής της.

Την πολιτική σημασία που είχε για τη Ρωσία η συγκεκριμένη αγορά ήρθε να δηλώσει η εύγλωττη παρουσία στην Αθήνα ακριβώς τις ημέρες που θα λαμβανόταν η απόφαση του ρώσου υπουργού Άμυνας Ιβάν Σεργκέγεφ, με πρόσχημα την έκθεση οπλικών συστημάτων Defendory.

Το ότι η συγκεκριμένη αγορά ικανοποιούσε με το παραπάνω τους στρατηγικούς στόχους της Ρωσίας στην περιοχή ήρθε να επιβεβαιώσει η δήλωση της απερχόμενης ρωσίδας πρέσβειρας Ματβιένκο σε μια πολύ θερμή εκδήλωση που έγινε για την αναχώρησή της (αναλαμβάνει αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Πριμακόφ με ειδικευση στα κοινωνικά θέματα) από την Ελλάδα: «Η συνεργασία στο στρατιωτικό και τεχνολογικό τομέα αναπτύσσεται πολύ. Έχουμε ένα ειδικό πρόγραμμα σ' αυτόν τον τομέα. Είμαστε ευχαριστημένοι γιατί η ελληνική κυβέρνηση, με τις πρόσφατες αποφάσεις της, πρόνοησε για τη συνέχιση των σχέσεων αυτών και στο μέλλον» (Το Βήμα, 18-10-98).

Ειρήσθω εν παρόδω, η εκδήλωση αυτή σχολιάστηκε ως εξής: «Το πιο εντυπωσιακό στοιχείο είναι οι θερμοί εναγκαλισμοί με την ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων, κάτι που θα

ήταν απίθανο, αν όχι παράνομο, προ δεκαπενταετίας. Θερμοί ασπασμοί με τον αρχηγό ΓΕΕΘΑ πτέραρχο Τζογάνη, τον αρχηγό Αεροπορίας πτέραρχο Αντωνετσή και άλλους αξιωματικούς, στελέχη του υπουργού Άμυνας και εν δυνάμει πελάτες της ρώσικης αμυντικής βιομηχανίας» (στο ίδιο). Τέτοιες διαχύσεις...

Η Ρωσία λοιπόν μπαίνει ως βασικός παίκτης στο παιχνίδι. Το δρόμο της τον είχε ανοίξει ο ίδιος ο Α. Παπανδρέου, όταν με το πρόσχημα της διαφοροποίησης των πηγών εξοπλισμού και πατώντας στα αντιαμερικανικά αισθήματα του ελληνικού λαού είχε, πρώτος αυτός, αγοράσει, εκτός των αμερικανικών F-16, και τα γαλλικά Mirage-2000. Την ίδια ταχτική ακολούθησε και η σημερινή κυβέρνηση, δίνοντας ένα μέρος των αντιαεροπορικών μεσαίου βεληνεκούς στους Γάλλους (60 δις έναντι 140 στους Ρώσους). Αυτή άλλωστε η κατανομή εκφράζει και ένα παλιότερο κοινό "μέτωπο" Γαλλίας-Ρωσίας σε αρκετά ζή-

τήματα εξωτερικής πολιτικής, πχ. το φιλοσερβισμό και των δύο χωρών όταν ήταν στο φόρτε του το Βοσνιακό.

Εμείς πιστεύουμε πως τα όπλα αυτά, είτε είναι αμερικάνικα είτε γαλλικά είτε ρώσικα είτε οτιδήποτε άλλο, δε χρειάζονται στην άμυνα της χώρας. Η καλύτερη άμυνα θα ήταν μια εξωτερική πολιτική ειρήνης και φιλίας με όλες τις γειτονικές χώρες. Οι υπέρογκες άλλωστε αυτές δαπάνες σε καμιά περίπτωση δε δικαιολογούνται, όχι μόνο γιατί απομακρύνουν τη χώρα από το στρατηγικό στόχο της ΟΝΕ, όχι μόνο γιατί φορτώνουν αδικαιολόγητα βάρη στον ελληνικό λαό ιδιαίτερα σε μια εποχή γενικευμένης κρίσης, όχι μόνο γιατί μπάζουν επίσημα τους Ρώσους στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι, αλλά και γιατί δεν αντιστοιχούν στα πραγματικά δεδομένα των σχέσεων με την Τουρκία.

Η κατά κεφαλή δαπάνη σε όπλα είναι για τη χώρα μας πολύ μεγαλύτερη απ' ό,τι για την

Τουρκία, η οποία στο κάτω-κάτω αντιμετωπίζει πραγματικό πόλεμο από το PKK. Η παπανδρεϊκή αναλογία εφτά προς δέκα, που έχει γίνει αποδεκτή από τους Δυτικούς και αποτελεί μια θέσφατο απαράβατο, είναι στην ουσία της μια διαστροφή της πραγματικής αναλογίας εξοπλισμών, ακόμα και σε σχέση με την Τουρκία. Για τον απλό λόγο ότι η Ελλάδα έχει 10 εκατ. πληθυσμό, ενώ η Τουρκία τουλάχιστον εξαπλάσιο, καθώς και πολλαπλάσια σε έκταση σύνορα με άλλες χώρες. Και μόνο αυτό το γεγονός θα έκανε κάθε λογικό άνθρωπο να σκεφτεί πως μια τέτοια αναλογία δεν αντιστοιχεί σε άμυνα της Ελλάδας, αλλά σε επίθεση. Άλλωστε, και η φύση ορισμένων όπλων, όπως οι αμερικάνικες φρεγάτες KID, είναι καθαρά επιθετική.

Απορρίπτεται έτσι το "επιχειρήμα" πως οι υπέρογκες στρατιωτικές δαπάνες είναι απαραίτητες για την άμυνα της χώρας μας. Κάθε άλλο.

Ήδη εγκαταστάθηκαν οι OSA/AK σαν προάγγελος

Η εξάρτηση της χώρας μας από τη Ρωσία συνεχίζεται σε όλα τα επίπεδα. Οι φιλορώσικες δυνάμεις προωθούν παντού τα συμφέροντα των νέων τσάρων, συμφέροντα που είναι εκ διαμέτρου αντίθετα με τα αληθινά συμφέροντα του λαού μας αλλά και των λαών της περιοχής. Μόλις την Τρίτη 20 Οκτώβρη εντόχθηκε και επίσημα το αντιαεροπορικό σύστημα OSA/AK, ρώσικης προέλευσης και κατασκευής, στην 21η τεθωρακισμένη ταξιαρχία που εδρεύει στην Κομοτηνή. Το σύστημα αυτό προορίζεται για αντιαεροπορική προστασία εναντίον χαμηλά ιπτάμενων σκαφών και ελικοπτερίων.

Στη σχετική τελετή ο υφυπουργός άμυνας Αποστολάκης έδωσε το σχετικό στίγμα, που αποτελεί και την πραγματική αιτία για την αγορά αυτή, βγάζοντας αντιτουρκικές κορώνες.

Όσο η πολιτική εξάρτηση της χώρας μας από τη ρώσικη υπερδύναμη προχωρά άλλο τόσο θα βαθαίνει και η στρατιωτική εξάρτηση.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ-ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ**

ΡΩΣΙΑ: Ο παράδεισος των χιτλερικών

Μετά από τρίμηνη διακοπή της εφημερίδας τους, οι ναζιστές της "Χρυσής Αυγής" στο πρώτο φύλλο που κυκλοφόρησαν (αρ. 247, 25/9/98) κάλυπταν το μισό της πρώτης σελίδας με φωτογραφία μελών της "Ρώσικης Εθνικής Ενότητας" (RNE-το κόμμα του ναζιστή Μπαρκασόφ), στην οποία χαιρετούσαν ναζιστικά, και με τη σβάστικα, την οποία χρησιμοποιεί ως σήμα η RNE. Στο αμέσως επόμενο φύλλο (αρ. 248) συνέχισαν με την ίδια διακόσμηση. Σε άρθρο τους στη σελίδα 4, περιέγραφαν πως η ρώσικη δικαιοσύνη καταδίκασε για συκοφαντική δυσφήμιση τη ρωσίδα δημοκράτισσα Τουζ επειδή σε άρθρο της αποκάλυπτε το φασιστικό χαρακτήρα της RNE και προσπαθούσε να εγείρει τους ρώσους δημοκράτες ενάντια στο φασισμό.

Η Τουζ, καθηγήτρια πανεπιστημίου, έγραψε ένα άρθρο σε εφημερίδα της Σταυρούπολης απαντώντας έτσι σε συνέντευξη του αρχηγού της τοπικής οργάνωσης της RNE, Αντρέι Ντουρντίνοφ.

Το σκάνδαλο βρίσκεται στο σκεπτικό της οκτασέλιδης απόφασης που επικυρώθηκε απ' το περιφερειακό ανώτερο δικαστήριο, σύμφωνα με το οποίο το πρόγραμμα και οι εκδόσεις της "Ρώσικης Εθνικής Ενότητας" δεν έχουν τίποτα κοινό με το φασισμό, όπως αυτός ο όρος χρησιμοποιείται στην καθημερινή ζωή, αλλά αντίθετα παρουσιάζουν τους "πατριωτικούς στόχους" της RNE. Η υπόθεση παραμένει ανοικτή, αφού θα οδηγηθεί στο ρώσικο ανώτατο δικαστήριο, ενώ ο Γ. Ρέζνικ, ρώσος δικηγόρος, δήλωσε ότι θα φτάσει την υπόθεση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει η στάση των ναζιστών οι οποίοι, αν και ήταν κατηγορημένοι στη δίκη, αναγκάστηκαν να "απολογηθούν". Ο ίδιος ο Ντουρντίνοφ δήλωσε ότι τα μέλη του κόμματός του δεν είναι φασιστές, αλλά εθνικοσοσιαλιστές, αποκάλεσε το σύμβολο τους, τη σβάστικα, παραδοσιακό ρώσικο θρησκευτικό σύμβολο, ενώ απέδωσε το ναζιστικό χαιρετισμό σε τήρηση παραδοσιακού τύπου σλάβικου χαιρετισμού, και όχι μίμηση των ναζιστών. Πάντως η σβάστικα είναι νόμιμη στη Σταυρούπολη και σ' ολόκληρη τη Ρωσία. Η ιδεολογία του ναζισμού είναι κυρίαρχη αφού ολόκληρο το πολιτικό φάσμα της Ρωσίας μιλάει για "εβραίο-μασωνική συνωμοσία ενάντια στη Ρωσία" από τη Δύση, για την ανωτερότητα του ρώσικου έθνους, αποθεώνει την πολεμική γραφειοκρατική οικονομία, και εκθειάζει τον αντικαπιταλισμό χιτλερικού τύπου.

Ο Μπαρκασόφ είναι ο αρχηγός

της RNE. Παραθέτουμε συνέντευξή του από το εξαιρετικό βιβλίο του Semyon Reznik, "Η ναζιστικοποίηση της Ρωσίας" (Challenge Publications, Ουάσιγκτον 1996), όπου φαίνεται καθαρά η ναζιστική του ιδεολογία. Σύμφωνα με σημείωση του συγγραφέα, η συνέντευξη του ναζιστή Μπαρκασόφ, δόθηκε στον δημοσιογράφο Α. Μιτροφάνοφ, στο Νοβογε Ρουσσοε Slovo και δημοσιεύτηκε στις 19 Οχτώβρη 1993, σ.8 με τίτλο: "Ένας γοητευτικός ναζί":

Αντιγράφουμε από το βιβλίο:

"Σε μία από τις πιο εκτεταμένες συνεντεύξεις του, ο Μπαρκασόφ εξήγησε πως χρησιμοποιείται η λέξη "Ρώσικη" στον τίτλο της οργάνωσής του.

"Είναι αδιαμφισβήτητο ότι η γενετική σχέση, η σχέση του αίματος είναι πρότυπης σημασίας... Το να υποστηρίζει κανείς ότι κάθε Ορθόδοξος πιστός ή καθένας που θεωρεί τον εαυτό του Ρώσο είναι Ρώσος, δεν είναι σωστό. Ένας Γεωργιανός ή ένας Εβραίος θα πει: "Είμαι Ρώσος γιατί έτσι αισθάνομαι". Αλλά μπορεί να αισθάνεται ότι είναι Ρώσος για να βλάψει τον ρώσικο λαό".

"Θα αποκαλούσατε τον εαυτό σας φασίστα, όπως κάνει ο Dmitry Vasiliev, ή θα σας πρόσβαλε αυτή η λέξη;" ρώτησε ο δημοσιογράφος.

"Στην πραγματικότητα, ο Vasiliev δεν είναι φασίστας", απάντησε ο Μπαρκασόφ. "Απλά προσπαθεί να επενδύσει σ' αυτή τη λέξη επειδή έχει γίνει δημοφιλής. Αντίθετα, κατηγορούσε εμάς ότι έχουμε φασιστικές απόψεις. Αυτός ήταν ο λόγος της ρήξης μας μαζί του. Αλλά εγώ συνήθως λέω: "Δεν είμαι φασίστας. Είμαι Ναζί". Ο φασισμός μπορεί να συνδεθεί με το σύγχρονο πολιτικό ρεύμα "gosudarstvenniki"* (σ.μ. κάτι σαν το δικό μας ρεύμα του "μεγαλοϊδεατισμού"). Προσπαθούν να ενώσουν τους ανθρώπους χωρίς διάκριση στην εθνική καταγωγή κάθε συγκεκριμένου ατόμου. Αλλά εγώ είμαι Ναζί. Ο Ναζισμός είναι εθνική ανάταση και κοινωνική δικαιοσύνη. Η οργάνωσή μας βασίζεται στον Εθνικοσοσιαλισμό".

"Έχετε στο μανίκι της στολής σας ένα διακοσμητικό σήμα με τη μορφή της σβάστικας..."

Δεν είναι διακοσμητικό σήμα. Είναι μία σβάστικα. Μερικοί άνθρωποι λένε ότι αυτό το σύμβολο δυσφημήστηκε από το II Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά αυτό δεν ισχύει... Η σβάστικα -με μία πνευματική έννοια- είναι θρησκευτικό, γεννητικό και φυλετικό σύμβολο του Ρώσικου έθνους".

"Ειδικά Ρώσικο;"

"Πρώτα απ' όλα Ρώσικο, παρ' όλο που είναι σύμβολο όλης της

λευκής φυλής επίσης... Αλλά σε μία μεταφυσική θεώρηση, το αστέρι με τις πέντε άκρες είναι σύμβολο του απόλυτου κακού, ενώ το αντίθετο σύμβολο είναι η σβάστικα".

"Είστε θαυμαστής του Χιτλερ, έτσι δεν είναι;"

"Τον θεωρώ μεγάλο ήρωα του Γερμανικού έθνους και όλης της λευκής φυλής. Πέτυχε να εμπνεύσει ολόκληρο το έθνος να παλέψει ενάντια στην αποσύνθεση και τη φθορά των εθνικών ιδεών. Σε ό,τι αφορά τη σκληρότητά του, το καταπιεστικό σύστημα στη Σοβιετική Ένωση ήταν σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα σκληρό. Όλοι σιωπούν γι' αυτό το γεγονός, αλλά όλοι λένε ότι στη Γερμανία αρκετές εκατοντάδες Εβραίοι στάλθηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

"Πόσα μέλη έχετε στην οργάνωσή σας;"

"Μπορώ μόνο να πω ότι έχουμε πάρα πολλά μέλη. Η οργάνωσή μας έχει κύρος και δραστηριότητα. Έχουμε γραφεία σε 350 πόλεις. Τώρα κάνουμε περισσότερο δουλειά που δεν φαίνεται. Η εγκαθίδρυση της εθνικής αρχής δεν σημαίνει ότι μία ομάδα συνομοτών πρέπει να πάρουν το Κρεμλίνο με τα τουφέκια τους. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να διαδώσουμε την ιδεολογία μας. Όταν ένα σημαντικό ποσοστό του ρώσικου λαού αποδεχτεί αυτή την ιδεολογία και το κόμμα στηριγμένο σ' αυτή την ιδεολογία γίνει αρκετά μεγάλο σε ποσότητα και ποιότητα, οι εθνικές δυνάμεις θα καταλάβουν την εξουσία. Και δεν έχει σημασία με ποιον τρόπο -με εκλογές ή με άλλα μέσα".

"Τότε γιατί τα μέλη σας εκπαιδεύονται να πυροβολούν;"

"Η ετοιμότητα να θυσιάσουμε τον εαυτό μας για το καλό του έθνους μας είναι ο πυρήνας των ιδανικών μας. Αυτός είναι ο λόγος, που αυτή την εποχή της εξαθλίωσης και του χάους, χρησιμοποιούμε τις μεθόδους της στρατιωτικής-πρωϊκής εκπαίδευσης... Εκπαιδευόμαστε να πυροβολούμε, αλλά όχι μόνο να πυροβολούμε".

"Είναι δύσκολο να ενταχτεί κανείς στην οργάνωσή σας;"

Είναι πολύ εύκολο. Δεχόμαστε σχεδόν τους πάντες. Ένα άτομο εντάσσεται σε μία συγκεκριμένη μονάδα και υπό έναν ορισμένο διοικητή που καθήκον του είναι να οργανώνει τις δραστηριότητες του κόμματός και την κομματική εκπαίδευση. Αυτός που πραγματικά εκπληρώνει όλα τα καθήκοντα του, αυξάνει το πνευματικό του επίπεδο, και δείχνει την αφοσίωση του γίνεται sotnik, δηλαδή πλήρες και ίσο μέλος της οργάνωσης. Η πειθαρχία μας δεν είναι απλά σκληρή, είναι στρατιω-

τική πειθαρχία. Η εντολή του διοικητή είναι ο νόμος. Είναι ο μόνος τρόπος να θεμελιώσεις μία οργάνωση ικανή να λειτουργήσει".

Gosudarstvenniki

(Υπερασπιστές του Κράτους) -αυτοί οι "πατριώτες", των οποίων ο κύριος στόχος είναι να δημιουργήσουν ξανά μία ισχυρή, συγκεντρωτική ρώσικη αυτοκρατορία. Ο πιο διακεκριμένος αντιπρόσωπος τους είναι ο Alexander Prokhanov".

Αυτοί είναι λοιπόν οι ιδεολογικοί συγγενείς και ουσιαστικοί

πολιτικοί καθοδηγητές των ελλήνων ναζιστών της Χρ. Αυγής. Όπως είναι νόμιμο οι ναζιστές στη Ρωσία, έτσι είναι και τα τσιράκια τους νόμιμα σε μια χώρα που κινδυνεύει να γίνει -ήδη έχει γίνει στην εξωτερική της πολιτική- τσιράκι της Ρωσίας. Το μόνο που δεν έχει γίνει ακόμα είναι ότι στη χώρα μας οι αντιναζιστές δεν καταδικάζονται για συκοφαντική δυσφήμιση. Εννοείται ότι αν στην εξουσία έρθουν πατριώτες τύπου Καραμανλή - Λαλιώτη - Τσοχατζόπουλου και ψευτοΚΚΕ θα γίνει κι αυτό.

Ερυθρές Ταξιαρχίες ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΩΣΗ

Διαβάσαμε στη Monde (11 Σεπτέμβρη) ένα άρθρο για τις ερυθρές ταξιαρχίες του ισπανικού εμφυλίου του 1936. Επρόκειτο για μια περίληψη από ένα σημαντικό βιβλίο για τους γάλλους εθελοντές των ταξιαρχιών που γράφτηκε τελευταία από έναν σχολαστικό μελετητή αυτής της εποποιίας τον Ρεμί Σκουτέλσκο. (Τίτλος του βιβλίου: οι γάλλοι εθελοντές στις Διεθνείς Ταξιαρχίες 1936-1939 Εκδόσεις grasset στα γαλλικά).

Μαθαίνουμε από εκεί, σύμφωνα πάντα με αυτό το άρθρο, ότι οι γάλλοι εθελοντές "ήταν στην πλειοψηφία τους ανειδίκευτοι εργάτες ή ειδικευμένοι εκ των οποίων οι μισοί εργάτες μετάλλου, λιγότερο νέοι από όσο θα περίμενε κανείς. Ανθρωποι φτιαγμένοι συχνά παντρεμένοι και οικογενειάρχες. Κινήθηκαν από δυνατές πεποιθήσεις και συχνά, παράδοξα, από αγάπη για την ειρήνη... Οι ταξιαρχίτες στην αρχή ήταν πολύ συχνά ελάχιστα ή καθόλου οπλισμένοι: συνέβη να ριχτούν ενάντια στα πολυβόλα της ισπανικής λεγεώνας των ξένων ή ενάντια στα μαροκινά συντάγματα του Φράνκο τμήματα των ταξιαρχιών δίχως πεπειραμένους ηγέτες και χωρίς εκγύμναση οπλισμένα με ραβδιά και πέτρες!.. Αυτά τα τμήματα τα μετέτρεψε σε μονάδες, που το δημοκρατικό γενικό επιτελείο έριξε στις πιο σκληρές και αιματηρές μάχες, η κομμουνιστική πειθαρχία και η βοήθεια της ΕΣΣΔ... Σε όλους αυτούς τους μαχητές ήταν κοινό ένα αίσθημα που σήμερα είναι δύσκολο να μετρήσει κανείς τη δύναμή του: μια ισχυρή λαϊκής διεθνής αλληλεγγύη ενάντια σε ένα απεχθή ιδεολογικό εχθρό".

Αυτή την εικόνα των ταξιαρχιών την έχουν λίγο πολύ οι ενημερωμένοι άνθρωποι στο μυαλό τους. Το έπος τους, το έπος του πιο συγκλονιστικού διεθνισμού στη σύγχρονη ιστορία είναι πάντα πηγή έμπνευσης και θαυμασμού για όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους. Εκείνο ωστόσο που μάθαμε εμείς και μας συγκίνησε βαθιά από τούτο το σύντομο σημείωμα της Μόντ είναι ότι στις 19 Γενάρη του 1996 ομόφωνα η ισπανική Βουλή απέδωσε σε όλους τους επιζήσαντες των Διεθνών Ταξιαρχιών από όλο τον κόσμο την ισπανική υπηκοότητα.

Η ισπανική Βουλή είναι σήμερα πέρα για πέρα μια αστική Βουλή. Όμως είναι υποχρεωμένη 60 χρόνια μετά το μακελειό να αποδώσει ΟΜΟΦΩΝΑ τιμές στους επαναστάτες και να ρίξει στα τάρταρα τον φρανκισμό. Η ίδια η αστική τάξη αναγνωρίζει ότι αυτοί που αγάπησαν αληθινά την Ισπανία, ήταν οι αληθινοί "πράχτορες της Γ' Διεθνούς", οπότε εχθροί της Ισπανίας οι δήθεν πατριώτες, οι εθνικιστές και οι χιτλεροφασίστες του φρανκισμού.

Τι εκδικήσεις παίρνει αυτή η ιστορία. Τι εκδικήσεις εκεί μάλιστα που όλα φαίνονται πως έχουν χαθεί... Η αστική τάξη κράτησε την εξουσία το '36 στην Ισπανία και νίκησε αργότερα παντού σε όλα τα μέτωπα, όμως το μεγαλείο βρίσκεται πάντα στους νικημένους λαούς. Έτσι προετοιμάζονται οι συνθήκες για τις νέες επελάσεις της ιστορίας.

ΑΡΧΙΣΑΝ ΟΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ ΜΕ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

Η συμφωνία για την προμήθεια ρώσικου φυσικού αερίου από τη χώρα μας ήταν μια συμφωνία αποικιακού χαρακτήρα και σαν τέτοια την έχουμε καταγγείλει πολλές φορές. Η συμφωνία αυτή στην ουσία της εξαρτά ενεργειακά τη χώρα μας από τη Ρωσία και την κάνει έρμαιο στους πολιτικούς της στόχους, αφού θα είναι εύκολο στην τελευταία να κλείσει τη στρόφιγγα παροχής και η Ελλάδα να βυθιστεί στο σκοτάδι ή να σταματήσει σε μεγάλο βαθμό η παραγωγή της. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν δεν υπάρχουν ουσιαστικά εναλλακτικές λύσεις. Γιατί είναι γνωστό ότι οι εργασίες για τις εγκαταστάσεις στη Ρεβουθούσα όπου θα αποθηκεύονταν το φυσικό αέριο από την Αλγερία δεν προχωρούν από τη μια αλλά και από την άλλη η ίδια η συμφωνία προμήθειας αλγερινού αερίου έχει κολλήσει. Αυτά τα πράγματα δεν είναι τυχαία. Οι πράχτορες της Ρωσίας δουλεύουν πυρετωδώς.

Οι ρώσοι ιμπεριαλιστές κινούνται πάντα όπως ακριβώς προστάζει η φύση τους σαν χιτλερικοί ιμπεριαλιστές. Εκμεταλλεύμενοι και το ιδιαίτερο γεγονός (σε σχέση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες) ότι η αστική τάξη της χώ-

ρας μας έχει σε πολύ μεγάλο βαθμό ταυτίσει τα επεκτατικά της όνειρα με την συμμαχία με τη Ρωσία και το γεγονός ότι στην εξουσία βρίσκονται πια φιλωρώσικες δυνάμεις, ζητούν όλο και περισσότερο.

Τελευταία ζήτησαν μια τεράστια αύξηση στην τιμή του φυσικού αερίου από τα 6,5 δολάρια ανά γιγκαλά (το θερμικό ισοδύναμο του λίτρου πετρελαίου). Η ανακίνηση του θέματος της τιμής του αερίου γίνεται σε μια χρονική στιγμή που ξεκινά τη λειτουργία της και η τρίτη μονάδα της ΔΕΗ στο Λαύριο και ενώ εκκρεμεί η δικαστική απόφαση για τον αποκλεισμό της Προμηθέας-Gas από το διαγωνισμό για τις Εταιρείες Παροχής Αερίου (ΕΠΑ), σε Αττική, Θεσσαλονίκη και Βόλο-Λάρισα (η Προμηθέας-Gas είναι η ρωσοελληνική εταιρεία που εισάγει το αέριο στη χώρα μας). Οι απαιτήσεις αυτές των ρώσων καθυστερούν τις αποφάσεις της επιτροπής του διαγωνισμού για τον καθορισμό της τιμής που θα

δοθεί το φυσικό αέριο την οικιακή κατανάλωση και κατά συνέπεια την εξέλιξη του διαγωνισμού για τις ΕΠΑ. Οι ισχυρισμοί αυτοί των ρώσων στηρίζονται στο γεγονός ότι από το 1992, όταν υπογράφηκε το πρωτόκολλο Μητσοτάκη-Γέλτσιν, η τιμή του φυσικού αερίου δεν έχει αναπροσαρμοστεί.

Όμως η τιμή του φυσικού αερίου σύμφωνα με το πρωτόκολλο αυτό καθορίζεται από τη σχέση της ποσότητας με την ποιότητά του. Και ενώ η ποσότητά του χαρακτηρίζεται επαρκής από τη ΔΕΠΑ, η ποιότητά του είναι ιδιαίτερα κακή λόγω της μεγάλης περιεκτικότητάς του σε νερό. Από την άλλη το επιχείρημα των ρώσων ότι από το 1992 δεν έχει αυξηθεί η τιμή του δεν ισχύει γιατί η εισαγωγή φυσικού

αερίου έγινε το 1997 και σαν αντιστάθμισμα για την καθυστέρηση οι ρώσοι έλαβαν την κατασκευή του κεντρικού αγωγού φυσικού αερίου κλάδων υψηλής πίεσης, το εργοστάσιο της Φλώρινας και τον υδροηλεκτρικό σταθμό Συκίων Πολυφύτου.

Παράλληλα με αυτά υπάρχει κατώτατο όριο απορρόφησης που αν δεν καλύπτεται από τη ζήτηση η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να το πληρώνει.

Αυτοί οι όροι είναι πρωτοφανείς για σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα και είναι αποτέλεσμα της απόφασης της αστικής τάξης για μια άνιση στρατηγική συμμαχία με τη Ρωσία.

Είναι χρέος κάθε πατριώτη, κάθε δημοκράτη που θέλει την προκοπή αυτού του τόπου να απαιτήσει να καταργηθεί αυτή η νεοαποικιακή συμφωνία με τη Ρωσία και να προωθηθεί η συμφωνία προμήθειας φυσικού αερίου από την Αλγερία που είναι μια χώρα του τρίτου κόσμου, και να αρχίσει η διαδικασία της σύνδεσης της Ελλάδας με το φυσικό αέριο της Ιταλίας.

Η ΡΩΣΙΑ ΕΚΒΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

Δούμας, σε συνέντευξή του στη "Σημερινή"... Βεβαίως, όπως παρατηρεί ο κ. Αρπάτοφ, η αντίδραση της Ρωσίας θα είναι διαφορετική, εάν η Τουρκία κτυπήσει την Κύπρο μετά την εγκατάσταση των πυραύλων. Τότε, διευκρινίζει, η χώρα του δεν θα πρέπει να αντιδράσει στρατιωτικά, παρά μόνο πολιτικά, (σσ: προσέξτε τώρα) **εκτός και αν η Κυπριακή Δημοκρατία προτίθεται να υπογράψει με τη Μόσχα "Αμυντικό Σύμφωνο"**. Εάν η Κύπρος εγείρει ένα τέτοιο θέμα, επισημαίνει ο κ. Αρπάτοφ, ο ίδιος δεν μπορεί να εγγυηθεί ποια θα είναι η αντίδραση της εκτελεστικής εξουσίας της χώρας του. Είναι, όμως, βέβαιος ότι η Δούμα έχει τη δυνατότητα να το ψηφίσει αυθημερόν, με ποσοστό της τάξης του 90%. Διότι, όπως τονίζει, **η Κύπρος είναι συνδεδεμένη με το σύστημα ασφαλείας της Ρωσίας**, της οποίας τα συμφέροντα απειλεί η τουρκική ηγεμονική πολιτική (σσ: η υπογράμμιση δική μας)» (Ελευθεροτυπία, 28 Σεπτεμβρίου 1998).

Η "αμυντικό σύμφωνο" μαζί μας ή αφήνουμε τους Τούρκους να σας χτυπήσουν, αυτός είναι ο ωμός εκβιασμός των Ρώσων. Για ποια πολιτική αρχών και πράσινα άλογα να μιλάμε τώρα...

Τις επόμενες μέρες ο κυπριακός Τύπος αναφέρει ότι «η Μόσχα πρότεινε στη Λευκω-

σία τη μεταξύ τους συνομιλοποίηση στρατιωτικού συμφώνου διευρυμένης αμυντικής συνεργασίας. Η πρόταση της Μόσχας περιέχεται σε επιστολή που διεβίβασε ο Ρώσος υπουργός Άμυνας Ιβάν Σεργκέγεφ προς τον Κύπριο ομόλογό του Γ. Ομήρου. Για το περιεχόμενο της επιστολής ενημερώθηκε ο πρόεδρος Κληρίδης, ο οποίος θα ανταλλάξει απόψεις με την ελληνική κυβέρνηση και το Εθνικό Συμβούλιο. Η κίνηση της Μόσχας έρχεται σε μια πολύ λεπτή φάση του Κυπριακού, κατά την οποία οι Αμερικανοί προωθούν δικές τους προτάσεις για το Κυπριακό, ενώ παράλληλα τόσο οι Αμερικανοί όσο και άλλες δυτικές χώρες αγωνίζονται για ματαίωση της παραλαβής των ρωσικών πυραύλων S-300» (στο ίδιο, 1 Οκτώβρη).

Η συνέντευξη λοιπόν του Αρπάτοφ ήταν προπομπός της επιστολής που διαβίβασε ο Σεργκέγεφ. Είναι φανερό η σφήνα της Μόσχας στις αγωνιώδεις προσπάθειες των Δυτικών να βρεθεί μια λύση. Είναι επίσης φανερό ποιον ωφελεί η ένταση ανάμεσα στην Κύπρο και την Τουρκία, ποιος περιμένει να καρπωθεί διπλωματικά, στρατιωτικά και πολιτικά οφέλη από την ένταση αυτή.

Την επόμενη μέρα γράφονται

τα εξής χαρακτηριστικά: «Η κυπριακή κυβέρνηση μελετά με κάθε σοβαρότητα την πρόταση της Μόσχας για "διευρυμένη στρατιωτική συνεργασία", αλλά στο παρόν στάδιο αποφεύγει οποιοδήποτε σχόλιο ή δήλωση σχετικά με τη ρωσική πρόταση, η οποία έχει διαβιβασθεί στη Λευκωσία με επιστολή του Ρώσου υπουργού Άμυνας, στρατάρχη Σεργκέγεφ. Γίνεται αντιληπτό ότι η ρωσική πρόταση αποτέλεσε αντικείμενο συζήτησης στις χθεσινές ιδιαίτερες συνομιλίες Κληρίδη-Τσοχατζόπουλου (...). Η Λευκωσία θα ζητήσει διευκρινίσεις από τη Μόσχα για την πρότασή της, η οποία **ομολογούμενως έχει πολύ ανησυχήσει τους Αγγλοαμερικανούς και άλλους δυτικούς κύκλους, που ζητούν επίμονα πληροφορίες για την επιστολή του Ρώσου υπουργού** (σσ: η υπογράμμιση δική μας). Δημοσιογραφικές πληροφορίες αναφέρουν ότι ο υπουργός Άμυνας Γ. Ομήρου θα μεταβεί σύντομα στη Μόσχα για συνομιλίες με το Ρώσο ομόλογό του» (στο ίδιο, 2-10).

Ήδη η Δύση άρχισε να υποψιάζεται κάτι (πολύ νωρίς το καταλάβανε ότι οι Ρώσοι θέλουν να καταπιούν την Κύπρο!), οπότε το ρώσικο παιχνίδι κινδυνεύει να αποκαλυφθεί. Γι' αυτό ακριβώς "αποφεύγε-

ται οποιοδήποτε σχόλιο ή δήλωση σχετικά με τη ρωσική πρόταση", γιατί έτσι πώς θα αποκοιμίσουμε τη Δύση; Να σημειωθεί εδώ και ο βρώμικος ρόλος του Τσοχατζόπουλου, που όλο και περισσότερο λειτουργεί σαν τσιράκι της Ρωσίας. Φτάνει να θυμηθούμε την πρόσφατη θέση του υπέρ "συμμαχικών κυβερνήσεων" στη χώρα μας, πράγμα που ισοδυναμεί με παράδοση της χώρας στο σοσιαλφασισμό και το ψευτοΚΚΕ.

Τη σκυτάλη στο χορό των αποκαλύψεων γύρω από τη ρωσική "πρόταση" πήρε από τον κυπριακό Τύπο ο τούρκικος. Έτσι η Μόσχα αναγκάστηκε να βγάλει μια οργίλη "διάψευση" μέσω του υπουργείου Εξωτερικών, χωρίς όμως να δίνει και στη δημοσιότητα τη σχετική επιστολή, οπότε θα φαινόταν ποιος λέει αλήθεια και ποιος ψέματα. Ο εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών Βλαντιμίρ Ραχμάνιν χαρακτήρισε τις σχετικές πληροφορίες "αβάσιμες και προκλητικές", διευκρινίζοντας ότι «τα τουρκικά μέσα ενημέρωσης συνηθίζουν να ισχυρίζονται ότι "η Ρωσία έχει επεκτατικές προθέσεις στην Κύπρο και την Ανατολική Μεσόγειο γενικότερα"» (8-10). Σώπα βρε αδερφέ! Τέτοιες προθέσεις η Ρωσία! «Σκοπός τέτοιων δημοσιευ-

μάτων είναι να δημιουργήσουν θόρυβο γύρω από τα θέματα της ρωσοκυπριακής συνεργασίας» (στο ίδιο).

Κι εμείς που τους παρεξηγήσαμε τους ανθρώπους!

Τη ρωσική "διάψευση" ακολούθησε και η κυπριακή, μόνο που έμοιαζε πολύ με κομπή επιβεβαίωση: «Κυβερνητικές πηγές στη Λευκωσία **διέψευσαν τουρκικά δημοσιεύματα** (σσ: ξέχασαν ότι τα πρώτα πρώτα δημοσιεύματα ήταν κυπριακά!), σύμφωνα με τα οποία η Κύπρος και η Ρωσία θα προσέλθουν σε στρατιωτική συνεργασία υπό την έννοια της συμμαχίας με πολιτικές προεκτάσεις. Οι ίδιες πηγές τόνισαν ότι οι διαβουλεύσεις μεταξύ Λευκωσίας και Μόσχας αποσκοπούν στη διεύρυνση της υφισταμένης από το 1996 στρατιωτικοτεχνικής συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών και όχι στη σύναψη στρατιωτικού συμφώνου ή συμμαχίας, όπως ισχυρίζεται ο τουρκικός Τύπος» (9-10).

Είτε έτσι την ονομάσει κανείς είτε αλλιώς, σημασία έχει ότι για τη Ρωσία το νερό έχει μπει στο αυλάκι. Το αβύθιστο αεροπλανοφόρο που λέγεται Κύπρος φαίνεται να έχει πάρει ρότα για βοριά μεριά, κάτι που δε συμφέρει κανέναν από τους λαούς της περιοχής και πιο πολύ την Κύπρο την ίδια.

ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΗ Η ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΑ ΣΡΕΝΤΕΡ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κάποτε θα ερχόταν η ώρα και της γερμανικής σοσιαλ-δημοκρατίας. Μετά τους Ιταλούς της Εθιάς, τους Άγγλους εργατικούς και τους Γάλλους σοσιαλιστές ήρθε η ώρα του Σρέντερ.

Με αυτούς μπαίνει κανείς στο βασίλειο της ανασφάλειας. Η σοσιαλδημοκρατική παράδοση έχει πάντα δύο πλευρές. Η μια της πλευρά γοντεύεται από κάθε ψευτοαριστερά, οπότε και το Κρεμλίνο που ιστορικά κολλυμπάει εκεί με τις χίλιες άνετες μεταμορφώσεις του, και η άλλη της πλευρά εκφράζει τα στρατηγικά συμφέροντα της κάθε ευρωπαϊκής αστικής τάξης, και σαν τέτοια αντιστέκεται στο Κρεμλίνο.

Σε κάθε περίπτωση η σοσιαλδημοκρατία είναι το πιο επιρρεπές προς το σοσιαλισμό τμήμα της κάθε αστικής τάξης. Από την άποψη της ευρωπαϊκής συνοχής και άμυνας η σοσιαλδημοκρατία είναι η καλύτερη κατάσταση για τους νέους τσάρους. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που ο παγκόσμιος αρχηγός του σοσιαλισμού, ο Γκενάντι Ζιουγκάνοφ, χαιρέτισε την ίδια στιγμή την πτώση του Κολ και την άνοδο του Σρέντερ στην εξουσία.

Το πρόβλημα με τον Σρέντερ είναι κατ' αρχήν η υποχρεωτική του συμμαχία με τους πράσινους. Οι γερμανοί πράσινοι με τη σειρά τους είναι επίσης μια ένωση αντιθέτων, αλλά εξαιρετικά πιο ανησυχητική. Το παρελθόν τους είναι βαθιά διαβρωμένο από την ΚΓΒ και παρά λίγο να κοστίσει τον Τρίτο Παγκόσμιο πόλεμο, αν ο γερμανικός λαός ακολουθούσε την καμπάνια τους για τον πυρηνικό αποπλισμό της Γερμανίας. Αυτό το παρελθόν εκφράζεται σε ηγετικό επίπεδο σήμερα από τον Τρίτιν, παλιό κνίτη, που μοιράζεται μαζί με τον Γιόσκα Φίσερ την ηγεσία του κόμματος. Τρίτιν σημαίνει έξοδος από το ΝΑΤΟ, αποπλισμός και επίθεση στις παραγωγικές δυνάμεις, ιδιαίτερα στην πυρηνική ενέργεια. Ο Γιόσκα Φίσερ είναι ο εκφραστής της θετικής πλευράς των πρασίνων στην ίδια γραμμή περίπου με τον Ντανιέλ Κον Μπεντίτ. Αυτή η πλευρά σημαίνει πρωτοπόρο χτύπημα στο σέρβικο φασισμό και μαχητική υπεράσπιση της Βοσνίας. Όμως αυτό το ρεύμα ευχαρίστως θα συμμετείχε σε μια άδικη και καταστροφική επίθεση στο

Κόσσοβο. Από την αρχή της μη επέμβασης, λίγα καταλαβαίνουν οι πράσινοι, όπως οι αναρχικοί και οι φιλελεύθεροι. Ο Γιόσκα Φίσερ έγινε υπουργός Εξωτερικών, αλλά στη θέση αυτή δεν μπορεί να εκφράζει αποκλειστικά τη μία τάση των πρασίνων. Στα ζητήματα του αποπλισμού θα κρατάμε από δω και μπρος την ανάσα μας.

Σχετικά με τον ίδιο τον Σρέντερ, τα πράγματα είναι πιο ανησυχητικά, αν και σε τόσο μεγάλα κόμματα σαν το γερμανικό σοσιαλδημοκρατικό SPD, υπάρχει μια καταλυτική αδράνεια, που δεν επιτρέπει σε έναν ηγέτη να ξεστρατίσει αποφασιστικά από τον απέραντο κομματικό μέσο όρο. Αυτός ο μέσος όρος στο SPD είναι σίγουρα υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ είναι ρωσόφιλος από την παράδοση του Βίλυ Μπραντ, και αντιρώσικος από την πλευρά του Χέλμουτ Σμιτ.

Ο Σρέντερ είναι από τα παιδιά για την ακρίβεια τα εγγόνια, του Βίλυ Μπραντ, όπως όλη η υποτιθέμενη σοσιαλδημοκρατική αριστερά, δηλαδή το πιο υφειακό απέναντι στη Ρωσία τμήμα της. Στα '70 ο Σρέντερ, δηλώνει μαρξιστής και γίνεται πρόεδρος της νεολαίας του SPD των γνωστών "Jusos". Το 1981 γίνεται βουλευτής και αγκαλιάζει το ειρηνιστικό (δηλαδή φιλορώσικο) και οικολογικό κίνημα, ενώ χαρακτηριστικά δεν καταγγέλλει τις Ερυθρές Ταξιαρχίες. Το 1982 συμμετέχει ενεργητικά στην πτώση του Χέλμουτ Σμιτ. Όταν ωστόσο αλλάζουν οι καιροί και ο σοσιαλισμός καταρρέει στην ανατολική Γερμανία, ο Σρέντερ αλλάζει επίσης. Σαν

πρόεδρος του ομόσπονδου κρατιδίου της Κάτω Σαξωνίας μπαίνει στις αρχές της δεκαετίας του '90 στο Συμβούλιο Επίβλεψης της Φολκσβάγκεν και υιοθετεί την πιο ακραία παραγωγικιστική φιλο-εργοδοτική γραμμή. Τότε τον εμπιστεύεται η γερμανική μεγαλοαστική τάξη. Τελευταία διαφοροποιήθηκε ανοιχτά με τους οικολόγους και στα ζητήματα της πυρηνικής ενέργειας και του φόρου στη βενζίνη. (Οι πράσινοι πρότειναν πενταπλασιασμό αυτού του φόρου, δηλαδή την ακινησία των ΙΧ και έχασαν από αυτό πολύ εκλογική δύναμη).

Σήμερα ο Σρέντερ δηλώνει ότι δεν θα αλλάξει την εξωτερική πολιτική και την πολιτική άμυνας του Κολ. Όμως οι λίγες πράξεις του, και τα λίγα λόγια του δείχνουν ένα άλλο πνεύμα που είναι μακρινό στον Κολ. Ο Κολ ήταν το τσιμέντο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ένα βασικό λόγο. Ήταν ο λιγότερο εθνικιστής απ' όλους τους ευρωπαίους ομολόγους του, ίσως με την εξαίρεση των Ολλανδών. Χάρη σ' αυτόν η Ευρώπη έπαψε να φοβάται ότι ένα κοινό νόμισμα θα έφερνε όλη την Ευρώπη πίσω από μια ηγεμονική γερμανική μηχανή. Μόνο ένας τέτοιος Γερμανός μπορούσε να ενωθεί με τη Γαλλία, εξουδετερώνοντας διαρκώς τον αρρωστημένο και πάντα επικίνδυνο για την ευρωπαϊκή ενότητα γαλλικό εθνικισμό, καθώς και το αγγλικό ατλαντικό και αυτοκρατορικό πνεύμα. Ταυτόχρονα μόνο ένας αντιεθνικιστής Γερμανός θα μπορούσε να αποκαταστήσει τις αληθινά φιλικές σχέσεις ανάμεσα στη Γερμανία από τη μια μεριά, και την Πολωνία και την Τσεχία από την άλλη. Αντίθετα ο Σρέντερ δίνει άσχημα σινιάλα σε όλα τα μέτωπα.

Κατ' αρχήν πριν από την τελευταία αυτή φάση όπου σαν υποψήφιος των σοσιαλδημοκρατών διεκδικούσε την Καγκελλάρια είχε αντιταχθεί στο ευρώ. Τον Μάρτιο του '98 ακόμα το περιέγραφε σαν

"καχεκτικό και πρόωρο παιδί". Αμέσως μετά, σαν αδίστακτος καιροσκόπος, έπαψε να κατηγορεί το ευρώ. Όμως είναι αυτός που έβγαλε στην επιφάνεια για πρώτη φορά μετά το 1945 τον γερμανικό εθνικισμό. Είναι ο Σρέντερ που στράφηκε ενάντια στο μνημείο για το Ολοκαύτωμα που σχεδίασε ο Κολ να τοποθετήσει στο Βερολίνο, και το ματαίωσε επειδή ο γερμανικός εθνικισμός θέλει να ξεχάσει τις ενοχές του για τον χιτλερισμό. Είναι ο Σρέντερ που ζητάει την άμεση απέλωση των μη γερμανών εγκληματιών: "Εξω και γρήγορα", φωνάζει (Ιούλης '97). Είναι ο Σρέντερ που αρνείται να δώσει στους Πολωνούς εργάτες ελευθερία κυκλοφορίας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά την είσοδο της Πολωνίας στην Ε.Ε. Τέλος, είναι ο Σρέντερ που στα τέλη του '97 ζητάει να καταργηθεί η προνομιακή ενότητα Γαλλίας - Γερμανίας, και να αντικατασταθεί από την τριμερή Γερμανίας-Γαλλίας-Αγγλίας, που στο βάθος σημαίνει ότι η θερμή γαλλογερμανική ευρωπαϊκή ατμομηχανή θα πέσει μέσα στα κρύα νερά της Αγγλίας που ακόμα αντιστέκεται και οικονομικά και πολιτικά στην Ενωμένη Ευρώπη.

Ο Σρέντερ θα συνέχιζε σ' αυτή την κατεύθυνση αν δεν εξεγειρόταν εναντίον του, ο αρκετά κρατιστής στην οικονομία, αλλά φανατικός ευρωπαϊστής γραμματέας του SPD Λαφονταίν. Όμως ούτε ο Σρέντερ είναι φιλελεύθερος στην οικονομία. Δεν είναι μεν κρατιστής, αλλά είναι υπέρ του προστατευτισμού για τις γερμανικές επιχειρήσεις, και του προστατευτισμού υπέρ του γερμανικού μεροκάματου. Αυτή είναι η ανίκητη πλατφόρμα του γερμανικού εθνικισμού σήμερα. Ένας τέτοιος εθνικισμός, μοντέρνος και οικονομιστικός είναι ό,τι πιο επικίνδυνο για τη Γερμανία και για ολόκληρη την Ευρώπη. Ακόμα περισσότερο, είναι ύποπτος. Πραγματικά, μόνο σε μια βαθιά κοιμισμένη Ευρώπη, και σε μια ζαλι-

σμένη Γερμανία δεν χτύπησαν καμπάνες, όταν ο Σρέντερ συναντήθηκε με τον διχτάτορα της Λευκορωσίας Λουκατσένκο τον Μάρτη του 1988 στο Ανόβερο για να βοηθήσει δήθεν μια γερμανική εταιρεία, την Continental, να κάνει εργοστάσιο στη Λευκορωσία. Έτσι ο Σρέντερ έσπασε τον διπλωματικό αποκλεισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενάντια στη διχτατορία Λουκατσένκο, την πρώτη διχτατορία ενός ρώσου πράκτορα πάνω σε ευρωπαϊκό έδαφος μετά την περεστρόικα.

Όλα δείχνουν ότι με την εκλογή του Σρέντερ, εκδηλώθηκε η πιο χαμηλή και πιο επικίνδυνη πλευρά του σημερινού γερμανικού λαού. Είναι η πλευρά εκείνη που εκδηλώνεται κάθε φορά που η οικονομική ύφεση και η ανεργία δεν βρίσκουν μια πραγματική λαϊκή και δημοκρατική διέξοδο. Σε τέτοιες περιπτώσεις θριαμβεύουν τα πιο σκοτεινά πρόσωπα και οι πιο ύπουλες πολιτικές γραμμές. Σε τέτοιες περιπτώσεις ο γερμανικός λαός δεν νοιάζεται που φέρνει στην εξουσία έναν τύπο που απότυχε 100% σαν κυβερνήτης της Κάτω Σαξωνίας, καθώς εκεί υπάρχει η μεγαλύτερη αύξηση δημόσιου χρέους από κάθε άλλο ομόσπονδο κράτος (41% από το 1991) και η μεγαλύτερη ανεργία σε όλη τη δυτική Γερμανία, παρόλες τις 9500 προσλήψεις υπαλλήλων που έκανε ο Σρέντερ για να δυναμώσει την κρατική γραφειοκρατία του κρατιδίου του.

Το μόνο που ενδιαφέρει σε τέτοιες περιπτώσεις την πληροφόρητη ανήσυχη μάζα είναι ένας άνθρωπος στην εξουσία που να σκέφτεται πάνω από όλα τη Γερμανία και τους Γερμανούς, και καμία Ευρώπη, καμία Βοσνία, και κανένα κακό γερμανικό παρελθόν.

Συμπέρασμα: Πρέπει να περιμένουμε να δούμε που θα πάνε τα πράγματα για να βεβαιωθούμε. Ωστόσο οφείλουμε από τώρα κιόλας να ανησυχούμε. Πάντα είναι πιθανός ένας γερμανός Κλίντον ή ένας γερμανός Παπανδρέου.

